

Akcia: Veľká Javorina

Lokalita: Biele Karpaty

Časť A: Veľká Javorina

Prevýšenie: 650 m

Dĺžka trasy: 12 km

Čas bez prestávok: 3:30 hod.

Časť B: Čachtický hrad

Prevýšenie: 200 m

Dĺžka trasy: 7,3 km

Čas bez prestávok: 2:00 hod.

Zdroj: Turistická mapa VKÚ

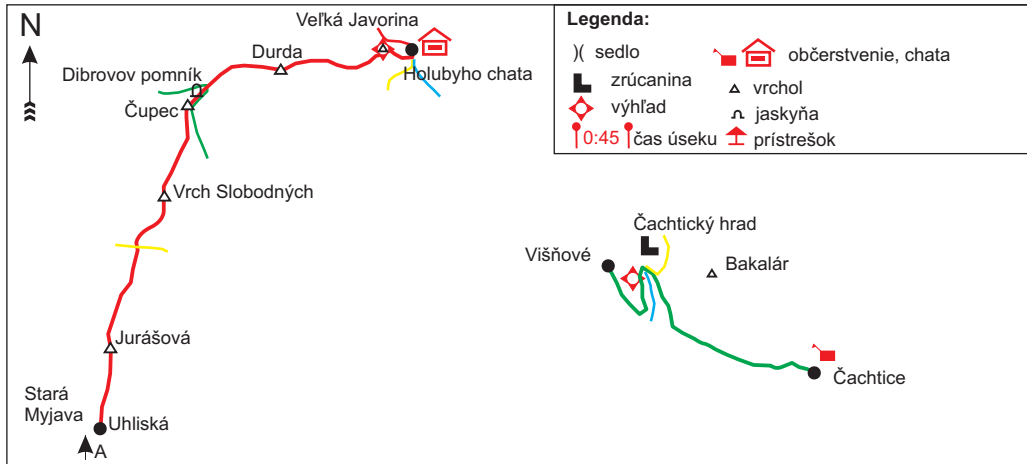
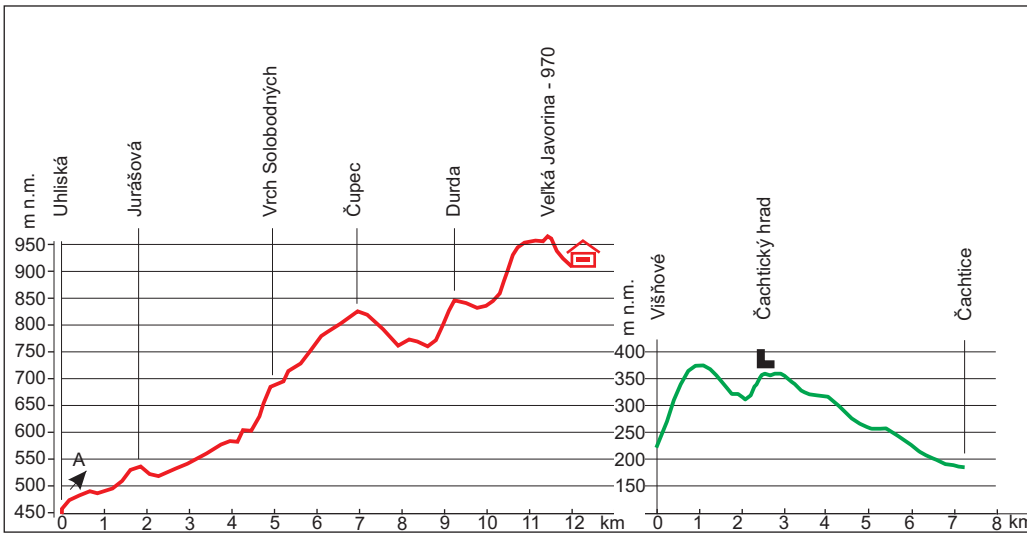
č. 129, Malé Karpaty - Bradlo

Dátum: 18.04.2009

Tiesňové volanie:
112

Vedúci akcie: Ľudovít Mórocz

Poznámky:

Časť A - Veľká Javorina: Uhliská - Čupec - Durda - Veľká Javorina - Holubyho chata

Pamätník bitky z roku 1848 - v mieste pamätníka bola v roku 1848 posledná bitka krátkého povstania po vyhlásení Slovenskej národnej rady. Táto bola vyhlásená vo Viedni 15-16.9.1848, L. Štúrom, J.M. Hurbanom a M.M. Hodžom. Na Myjave bolo 19.9.1848 prvé zasadnutie SNR na ktorom bola vyhlásená nezávislosť slovenského územia a začiatok povstania. Povstalecké územie zahrňovalo iba okolie Myjavy. V tomto meste bola stotina (86-128 mužov) talianskeho pluku Ceccopierovcov. Tí prikázali povstalcov mesto opustiť. Po krátkom boji boli cisárski vojaci zajatí a nakoniec po príslube, že zachovávajú neutralitu, boli prepustení a presunuli sa do Vrbového. Po tomto sa konalo 2. zasadnutie SNR, ktoré vyzvalo dobrovoľníkov, aby sa pridali k povstaniu. Celkovo sa prihlásilo 4000 dobrovoľníkov. Za centrum si zvolili Brezovú pod Bradlom, kam sa presunuli 21. septembra. Vrchnosť vo Viedni sa rozhodla povstanie potlačiť a 22. 9. proti nim poslala vojenskú posádku zo Senice a Ceccopierovcov z Vrbového. Títo však neuspeli a boli rozohnaní. V tejto situácii povstalci urobili hrubú chybu, že neobsadili mestá Senicu a Vrbové. Medzitým vstúpila do akcie Budapešť vyslaním uhorského vojska a gardy, ktoré sa sústredili práve v týchto mestách. Povstalci vyrazili na Senicu až 26.9., narazili tam na prudký odpo, impérium vrátilo úder a povstalcov porazilo. Zvyšky povstalcov sa stiahli na Myjavu. O dva dni, 28.9. sa vydali stíhať povstalcov dve stotiny Ceccopierovcov a jedna stotina novozámockej gardy (asi 500 mužov). Keď sa to povstalci dozvedeli zostavili 5 stotín a pripravili sa na obranu pri osade u Klasovitých. Po dvoch hodinách boja padlo 12 povstalcov a 18 bolo zajatých. Zvyšok utiekol na Moravu. Týmto sa skončilo prvé národné povstanie. Neskôr bojovali dobrovoľníci po boku cisárskeho vojska proti uhorským povstalcov s príslubou, že v prípade víťazstva bude slovenské územie vyňaté s pod vplyvu Uhorska. Rakúšania vyhrali, sľuby nesplnili a

Maďari to Slovákom odplatili formou násilnej maďarizácie, ktorá sa im sice nevydarila, ale spôsobila zhoršenie vzťahov medzi národmi, ktoré cítia do dnes.

Veľká Javorina je najvyšším vrchom Bielych Karpát. Biele Karpaty sú chránenou krajinnou oblasťou a v jej rámci je samotná Javorina národnou prírodnou rezerváciou. Biele Karpaty na západe pozvoľna prechádzajú do Chvojnickej a Myjavskej pahorkatiny, na východe úzkym pásom pahorkov Považského podolia pomerne strmo klesajú k Váhu. Prírodná rezervácia je tu pre zachovalé lesy z prirodzeného zmladenia len miestami ovplyvnené hospodárskymi zásahmi. Zastúpené sú tu typické bučiny, z bylín sa tu vyskytuje na jedinom mieste Bielych Karpát mliečnivec alpský, rastie tu veľké množstvo snežienky pravej. Z fauny okrem bežnej zveri sa tu vyskytuje vzácný fúzač alpský a karpatský endemit slimák modranka karpatská.

Časť B - Čachtický hrad: Višňové - Čachtický hrad - Čachtice

Čachtický hrad - vznikol v druhej polovici 13.-teho storočia a patril medzi prvé hrady, ktoré zabezpečovali západnú hranicu Uhorska. Prvými páni hradu boli Peter a Pongráz z rodu Hunt - Poznanovcov, pričom istý čas patril aj Matúšovi Čákovi. V roku 1392 prešiel do majetku Stibora zo Stiboric, ktorý vlastnil 15 hradov na Považí. Od roku 1569 boli vlastníčkmi Nádasdyovci. V roku 1708 dobyli hrad vojská Františka Rákócziho II. pod velením francúzskeho delostreleckého plukovníka De la Motteho zakopali delá na úpätí kopca Bakalár a sústredenou paľbou rozbili časť opevnenia a za tri dni hrad dobyli. Hrad bránila iba 50 členná posádka, ktorej velil nemecký kapitán. Osem cisárskych vojakov pri obrane padlo, ostatných zajali. Pri dobýjaní hrad vyhorel, a to bol začiatok jeho konca. Odvtedy začal chátrať, aj keď istý čas slúžil ako väzenie. Ešte raz vyhorel v

r. 1799, to už bol opustený.

Na najvyššom mieste brala stál palác a okolo horného nádvorja postupne vznikali ďalšie budovy. Dolné nádvorie, ktoré slúžilo najmä obrane, bolo prístupné z horného hrebeňa ponad priekopu vysekanú v skale. V prvej polovici 16.-teho storočia vznikol pod hradom kaštieľ, ktorý sa nazýva aj hradný kaštieľ, pričom tento v roku 1772 vyhorel a uvádza sa ako ruína, alebo archeologická lokalita.

Z najmladších renesančných úprav okolo začiatku 17. storočia, z obdobia známej Alžbety Bátoriovej, sa zachovalo opevnenie druhého predhradia. Táto však na hrade nebývala, dávala prednosť kaštieli v obci. Na hrade strávila iba posledné necelé tri roky svojho života, keď tu bola uväznená.

Alžbeta Bátoriová - zapísaná v Guinnessovej knihe rekordov ako vrahyňa rekordmanka s údajným skóre 650 obetí. Možno ich bolo iba 50, ale aj to je dosť na urodzenú pani. V súčasnosti sa však prebieha jej rehabilitácia, ktorú odštartovala v roku 1993 maďarská spisovateľka Szádeczky-Kardoss Irma so svojim dielom Pravda Alžbety Bátoriovej v ktorej ju vykreslila ako obeť politických intríg. To čo ostatní popisujú ako mučenie, boli vraj liečiteľské metódy v tej dobe, v tej dobe obvyklé. Na Slovensku je propagátorka tejto verzie slovenská historička Tünde Lengyelová a Juraj Jakubisko svojim posledným filmom na túto tému. Pravda bude zrejme niekde uprostred medzi plnou vaňou krvi (Nižňánsky) a homeopatiou. Ak bola liečiteľka, tak nie veľmi úspešná, lebo miestny kazateľ sa sťažoval vrchnosti, že bude treba niečo urobiť, lebo už nebude mať koho sobášať a krstiť.

Na hrade však nehľadajte miesta kde sa diali neprístoynosti. Ak sa diali, tak sa diali v kaštieli v obci. V obci by mala byť aj pochovaná, v kostole. Podľa iných zdrojov v rodinnej hrobke v Sarvári, dnešnom Maďarsku.

Akcia: Veľká Javorina

Lokalita: Biele Karpaty

Časť A: Veľká Javorina

Prevýšenie: 650 m

Dĺžka trasy: 12 km

Čas bez prestávok: 3:30 hod.

Časť B: Čachtický hrad

Prevýšenie: 200 m

Dĺžka trasy: 7,3 km

Čas bez prestávok: 2:00 hod.

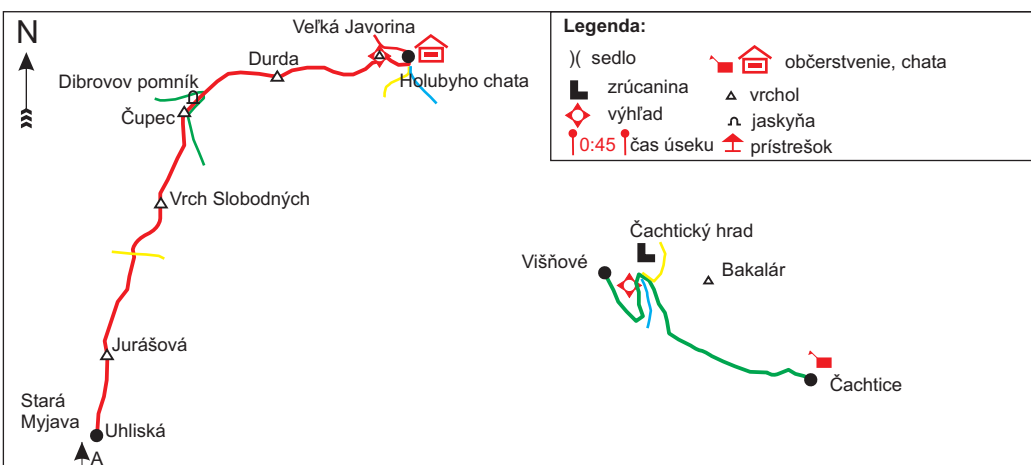
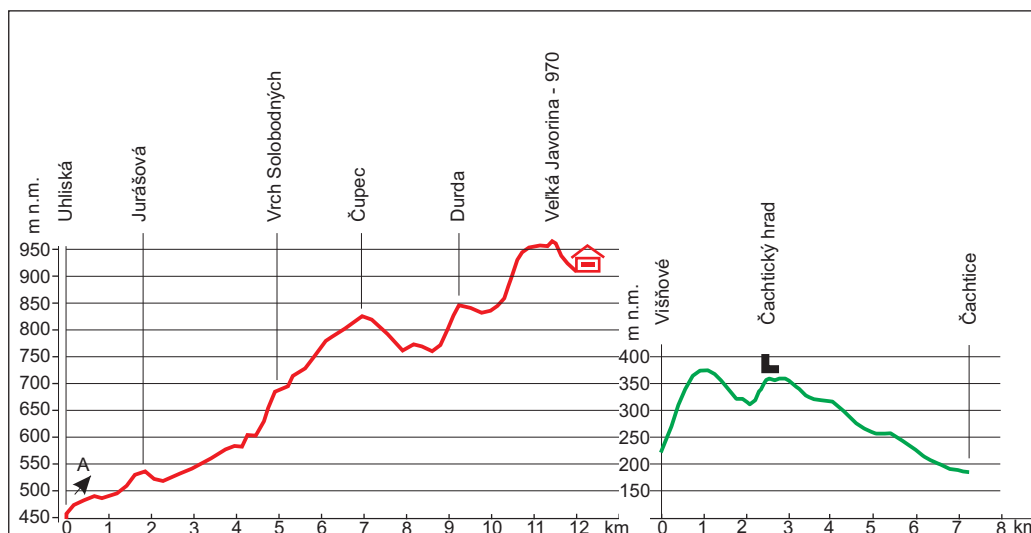
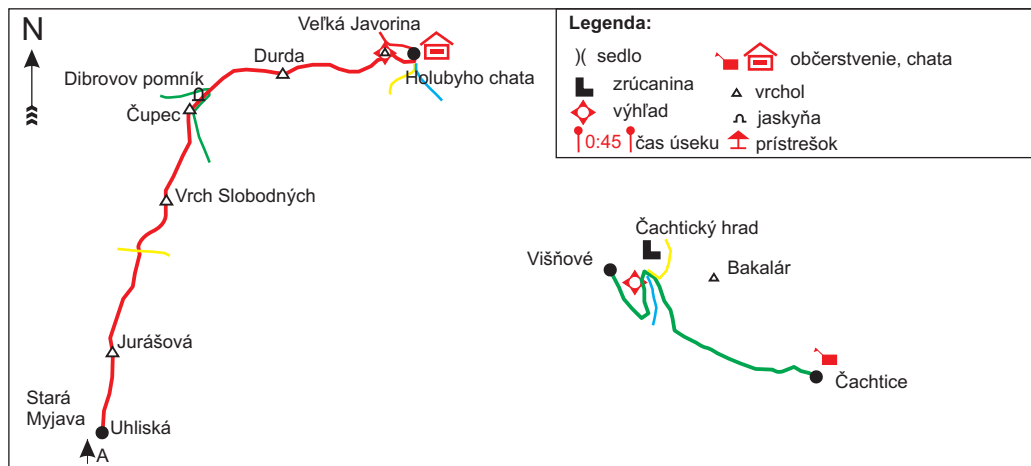
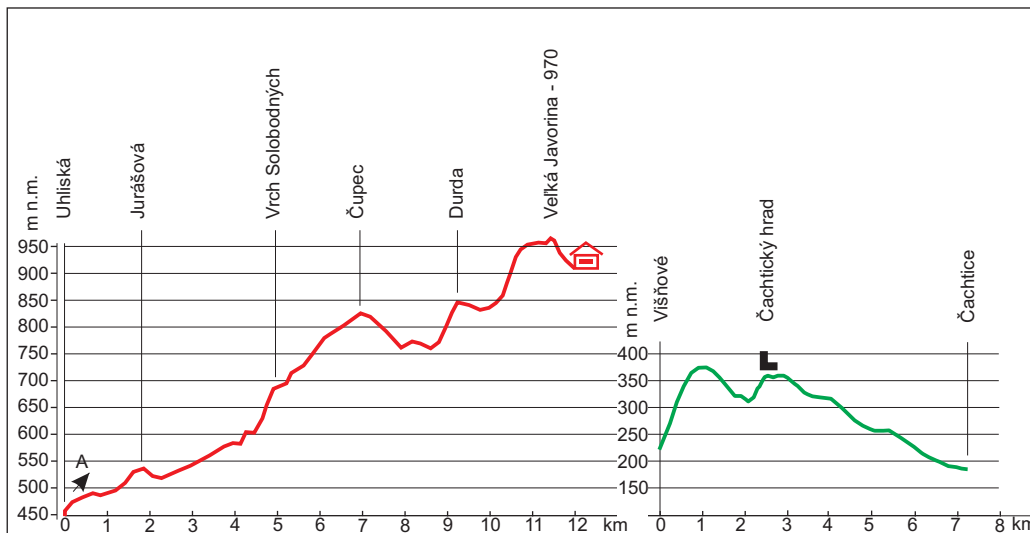
Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 129, Malé Karpaty - Bradlo

Dátum: 18.04.2009

Tiesňové volanie:
112

Vedúci akcie: Ľudovít Mórocz
0905 643 890

Poznámky:

Akcia: Veľká Javorina

Lokalita: Biele Karpaty

Časť A: Veľká Javorina

Prevýšenie: 650 m

Dĺžka trasy: 12 km

Čas bez prestávok: 3:30 hod.

Časť B: Čachtický hrad

Prevýšenie: 200 m

Dĺžka trasy: 7,3 km

Čas bez prestávok: 2:00 hod.

Zdroj: Turistická mapa VKÚ
č. 129, Malé Karpaty - Bradlo

Dátum: 18.04.2009

Tiesňové volanie:
112

Vedúci akcie: Ľudovít Mórocz
0905 643 890

Poznámky:

Časť A - Veľká Javorina: *Uhliská - Čupec - Durda - Veľká Javorina - Holubyho chata*

Pamätník bitky z roku 1848 - v mieste pamätníka bola v roku 1848 posledná bitka krátkeho povstania po vyhlásení Slovenskej národnej rady. Táto bola vyhlásená vo Viedni 15-16.9.1848, L. Štúrom, J.M. Hurbanom a M.M. Hodžom. Na Myjave bolo 19.9.1848 prvé zasadnutie SNR na ktorom bola vyhlásená nezávislosť slovenského územia a začiatok povstania. Povstalecké územie zahrňovalo iba okolie Myjavy. V tomto meste bola stotina (86-128 mužov) talianskeho pluku Ceccopierovcov. Tí prikázali povstalcovi mesto opustiť. Po krátkom boji boli cisárski vojaci zajatí a nakoniec po prísľube, že zachovajú neutralitu, boli prepustení a presunuli sa do Vrbového. Po tomto sa konalo 2. zasadnutie SNR, ktoré vyzvalo dobrovoľníkov, aby sa pridali k povstaniu. Celkovo sa prihlásilo 4000 dobrovoľníkov. Za centrum si zvolili Brezovú pod Bradlom, kam sa presunuli 21. septembra. Vrchnosť vo Viedni sa rozhodla povstanie potlačiť a 22. 9. proti nim poslala vojenskú posádku zo Senice a Ceccopierovcov z Vrbového. Títo však neuspeli a boli rozohnaní. V tejto situácii povstalci urobili hrubú chybu, že neobsadili mestá Senicu a Vrbové. Medzitým vstúpila do akcie Budapešť vyslaním uhorského vojska a gardy, ktoré sa sústredili práve v týchto mestách. Povstalci vyrazili na Senicu až 26.9., narazili tam na prudký odpor, impérium vrátilo úder a povstalcov porazilo. Zvyšky povstalcov sa stiahli na Myjavu. O dva dni, 28.9. sa vydali stíhať povstalcov dve stotiny Ceccopierovcov a jedna stotina novozámockej gardy (asi 500 mužov). Keď sa to povstalci dozvedeli zostavili 5 stotín a pripravili sa na obranu pri osade u Klasovitých. Po dvoch hodinách boja padlo 12 povstalcov a 18 bolo zajatých. Zvyšok utiekol na Moravu. Týmto sa skončilo prvé národné povstanie. Neskôr bojovali dobrovoľníci po boku cisárskeho vojska proti uhorským povstalcovi príslubom, že v prípade víťazstva bude slovenské územie vyňaté s pod vplyvu Uhorska. Rakúšania vyhrali, sľuby nesplnili a

Časť A - Veľká Javorina: *Uhliská - Čupec - Durda - Veľká Javorina - Holubyho chata*

Pamätník bitky z roku 1848 - v mieste pamätníka bola v roku 1848 posledná bitka krátkeho povstania po vyhlásení Slovenskej národnej rady. Táto bola vyhlásená vo Viedni 15-16.9.1848, L. Štúrom, J.M. Hurbanom a M.M. Hodžom. Na Myjave bolo 19.9.1848 prvé zasadnutie SNR na ktorom bola vyhlásená nezávislosť slovenského územia a začiatok povstania. Povstalecké územie zahrňovalo iba okolie Myjavy. V tomto meste bola stotina (86-128 mužov) talianskeho pluku Ceccopierovcov. Tí prikázali povstalcovi mesto opustiť. Po krátkom boji boli cisárski vojaci zajatí a nakoniec po prísľube, že zachovajú neutralitu, boli prepustení a presunuli sa do Vrbového. Po tomto sa konalo 2. zasadnutie SNR, ktoré vyzvalo dobrovoľníkov, aby sa pridali k povstaniu. Celkovo sa prihlásilo 4000 dobrovoľníkov. Za centrum si zvolili Brezovú pod Bradlom, kam sa presunuli 21. septembra. Vrchnosť vo Viedni sa rozhodla povstanie potlačiť a 22. 9. proti nim poslala vojenskú posádku zo Senice a Ceccopierovcov z Vrbového. Títo však neuspeli a boli rozohnaní. V tejto situácii povstalci urobili hrubú chybu, že neobsadili mestá Senicu a Vrbové. Medzitým vstúpila do akcie Budapešť vyslaním uhorského vojska a gardy, ktoré sa sústredili práve v týchto mestách. Povstalci vyrazili na Senicu až 26.9., narazili tam na prudký odpor, impérium vrátilo úder a povstalcov porazilo. Zvyšky povstalcov sa stiahli na Myjavu. O dva dni, 28.9. sa vydali stíhať povstalcov dve stotiny Ceccopierovcov a jedna stotina novozámockej gardy (asi 500 mužov). Keď sa to povstalci dozvedeli zostavili 5 stotín a pripravili sa na obranu pri osade u Klasovitých. Po dvoch hodinách boja padlo 12 povstalcov a 18 bolo zajatých. Zvyšok utiekol na Moravu. Týmto sa skončilo prvé národné povstanie. Neskôr bojovali dobrovoľníci po boku cisárskeho vojska proti uhorským povstalcovi príslubom, že v prípade víťazstva bude slovenské územie vyňaté s pod vplyvu Uhorska. Rakúšania vyhrali, sľuby nesplnili a

Maďari to Slovákom odplatili formou násilnej maďarizácie, ktorá sa im síce nevydarila, ale spôsobila zhoršenie vzťahov medzi národmi, ktoré cítia do dnes.

Veľká Javorina je najvyšším vrchom Bielych Karpát. Biele Karpaty sú chránenou krajinnou oblasťou a v jej rámci je samotná Javorina národnou prírodnou rezerváciou. Biele Karpaty na západe pozvoľna prechádzajú do Chvojnickej a Myjavskej pahorkatiny, na východe úzkym pásmo pahorkov Považského podolia pomerne strmo klesajú k Váhu. Prírodná rezervácia je tu pre zachovalé lesy z prirodzeného zmladenia len miestami ovplyvnené hospodárskymi zásahmi. Zastúpené sú tu typické bučiny, z bylín sa tu vyskytuje na jedinom mieste Bielych Karpát mliečnivec alpský, rastie tu veľké množstvo snežienky pravej. Z fauny okrem bežnej zveri sa tu vyskytuje vzácný fúzač alpský a karpatský endemit slimák modranka karpatská.

Časť B - Čachtický hrad: *Višňové - Čachtický hrad - Čahtice*

Čachtický hrad - vznikol v druhej polovici 13.-teho storočia a patril medzi prvé hrady, ktoré zabezpečovali západnú hranicu Uhorska. Prvými páni hradu boli Peter a Pongrác z rodu Hunt - Poznanovcov, pričom istý čas patril aj Matúšovi Čákovi. V roku 1392 prešiel do majetku Stibora zo Stiboric, ktorý vlastnil 15 hradov na Považí. Od roku 1569 boli vlastníčkmi Nádasdyovci. V roku 1708 dobyli hrad vojská Františka Rákócziho II. pod velením francúzskeho delostreleckého plukovníka De la Motteho zakopali delá na úpätí kopca Bakalár a sústredenou paľbou rozbili časť opevnenia a za tri dni hrad dobyli. Hrad bránila iba 50 členná posádka, ktorej velil nemecký kapitán. Osem cisárskych vojakov pri obrane padlo, ostatných zajali. Pri dobýjaní hrad vyhorel, a to bol začiatok jeho konca. Odvtedy začal chátrať, aj keď istý čas slúžil ako väzenie. Ešte raz vyhorel v

Maďari to Slovákom odplatili formou násilnej maďarizácie, ktorá sa im síce nevydarila, ale spôsobila zhoršenie vzťahov medzi národmi, ktoré cítia do dnes.

Veľká Javorina je najvyšším vrchom Bielych Karpát. Biele Karpaty sú chránenou krajinnou oblasťou a v jej rámci je samotná Javorina národnou prírodnou rezerváciou. Biele Karpaty na západe pozvoľna prechádzajú do Chvojnickej a Myjavskej pahorkatiny, na východe úzkym pásmo pahorkov Považského podolia pomerne strmo klesajú k Váhu. Prírodná rezervácia je tu pre zachovalé lesy z prirodzeného zmladenia len miestami ovplyvnené hospodárskymi zásahmi. Zastúpené sú tu typické bučiny, z bylín sa tu vyskytuje na jedinom mieste Bielych Karpát mliečnivec alpský, rastie tu veľké množstvo snežienky pravej. Z fauny okrem bežnej zveri sa tu vyskytuje vzácný fúzač alpský a karpatský endemit slimák modranka karpatská.

Časť B - Čachtický hrad: *Višňové - Čachtický hrad - Čahtice*

Čachtický hrad - vznikol v druhej polovici 13.-teho storočia a patril medzi prvé hrady, ktoré zabezpečovali západnú hranicu Uhorska. Prvými páni hradu boli Peter a Pongrác z rodu Hunt - Poznanovcov, pričom istý čas patril aj Matúšovi Čákovi. V roku 1392 prešiel do majetku Stibora zo Stiboric, ktorý vlastnil 15 hradov na Považí. Od roku 1569 boli vlastníčkmi Nádasdyovci. V roku 1708 dobyli hrad vojská Františka Rákócziho II. pod velením francúzskeho delostreleckého plukovníka De la Motteho zakopali delá na úpätí kopca Bakalár a sústredenou paľbou rozbili časť opevnenia a za tri dni hrad dobyli. Hrad bránila iba 50 členná posádka, ktorej velil nemecký kapitán. Osem cisárskych vojakov pri obrane padlo, ostatných zajali. Pri dobýjaní hrad vyhorel, a to bol začiatok jeho konca. Odvtedy začal chátrať, aj keď istý čas slúžil ako väzenie. Ešte raz vyhorel v

r. 1799, to už bol opustený.

Na najvyššom mieste brala stál palác a okolo horného nádvorja postupne vznikali ďalšie budovy. Dolné nádvorie, ktoré slúžilo najmä obrane, bolo prístupné z horného hrebeňa ponad priekopu vysekanú v skale. V prvej polovici 16.-teho storočia vznikol pod hradom kaštieľ, ktorý sa nazýva aj hradný kaštieľ, pričom tento v roku 1772 vyhorel a uvádza sa ako ruina, alebo archeologická lokalita.

Z najmladších renesančných úprav okolo začiatku 17. storočia, z obdobia známej Alžbety Bátoriovej, sa zachovalo opevnenie druhého predhradja. Táto však na hrade nebývala, dávala prednosť kaštieľu v obci. Na hrade strávila iba posledné necelé tri roky svojho života, keď tu bola uväznená.

Alžbeta Bátoriová - zapísaná v Guinnessovej knihe rekordov ako vrahyňa rekordmanka s údajným skóre 650 obetí. Možno ich bolo iba 50, ale aj to je dosť na urodzenú pani. V súčasnosti sa však prebieha jej rehabilitácia, ktorú odštartovala v roku 1993 maďarská spisovateľka Szádeczky-Kardoss Irma so svojim dielom Pravda Alžbety Bátoriovej v ktorej ju vykresliť ako obeť politických intríg. To čo ostatní popisujú ako mučenie, boli vraj liečiteľské metódy v tej dobe, v tej dobe obvyklé. Na Slovensku je propagátorka tejto verzie slovenská historička Tünde Lengyelová a Juraj Jakubisko svojim posledným filmom na túto tému. Pravda bude zrejme niekde uprostred medzi plnou vaňou krvi (Nižňánsky) a homeopatiou. Ak bola liečiteľka, tak nie veľmi úspešná, lebo miestny kazateľ sa sťažoval vrchnosti, že bude treba niečo urobiť, lebo už nebude mať koho sobášiť a krstiť. Na hrade však nehľadajte miesta kde sa diali neprítočnosti. Ak sa diali, tak sa diali v kaštieľi v obci. V obci by mala byť aj pochovaná, v kostole. Podľa iných zdrojov v rodinnej hrobke v Sarvári, dnešnom Maďarsku.

r. 1799, to už bol opustený.

Na najvyššom mieste brala stál palác a okolo horného nádvorja postupne vznikali ďalšie budovy. Dolné nádvorie, ktoré slúžilo najmä obrane, bolo prístupné z horného hrebeňa ponad priekopu vysekanú v skale. V prvej polovici 16.-teho storočia vznikol pod hradom kaštieľ, ktorý sa nazýva aj hradný kaštieľ, pričom tento v roku 1772 vyhorel a uvádza sa ako ruina, alebo archeologická lokalita.

Z najmladších renesančných úprav okolo začiatku 17. storočia, z obdobia známej Alžbety Bátoriovej, sa zachovalo opevnenie druhého predhradja. Táto však na hrade nebývala, dávala prednosť kaštieľu v obci. Na hrade strávila iba posledné necelé tri roky svojho života, keď tu bola uväznená.

Alžbeta Bátoriová - zapísaná v Guinnessovej knihe rekordov ako vrahyňa rekordmanka s údajným skóre 650 obetí. Možno ich bolo iba 50, ale aj to je dosť na urodzenú pani. V súčasnosti sa však prebieha jej rehabilitácia, ktorú odštartovala v roku 1993 maďarská spisovateľka Szádeczky-Kardoss Irma so svojim dielom Pravda Alžbety Bátoriovej v ktorej ju vykresliť ako obeť politických intríg. To čo ostatní popisujú ako mučenie, boli vraj liečiteľské metódy v tej dobe, v tej dobe obvyklé. Na Slovensku je propagátorka tejto verzie slovenská historička Tünde Lengyelová a Juraj Jakubisko svojim posledným filmom na túto tému. Pravda bude zrejme niekde uprostred medzi plnou vaňou krvi (Nižňánsky) a homeopatiou. Ak bola liečiteľka, tak nie veľmi úspešná, lebo miestny kazateľ sa sťažoval vrchnosti, že bude treba niečo urobiť, lebo už nebude mať koho sobášiť a krstiť.

Na hrade však nehľadajte miesta kde sa diali neprítočnosti. Ak sa diali, tak sa diali v kaštieľi v obci. V obci by mala byť aj pochovaná, v kostole. Podľa iných zdrojov v rodinnej hrobke v Sarvári, dnešnom Maďarsku.

